

John Pål Inderberg

Saksofonist, arrangør, komponist, f. 06.08.1950.

Født og oppvokst i Steinkjer, deltaker i det lokale jazzmiljøet der før han flyttet til Trondheim i 1971. Begynte med tenorsax som hovedinstrument, i Bodega Band (1973-78) og grupper ledet av gitaristene Sigurd Bjørhovde og Tor Halmrast, ble leder av «S. Møllers storband» (1976-80), mangeårig medlem av «Søyr» (1976-82 med flere festivaljobber), han drev eget band sammen med Tore Engstrøm (1977-78) og var med i kvintettene til Bjørn Alterhaug og Per Husby (1978-80).

I 1978 ble han lærer ved Trøndelag Musikkonservatorium (idag med tittelen førsteamanuensis), han startet den klassiske Trondheim Saksofonkvartett, var norsk representant ved EBU's konsert i Østerrike 1980, deltok samme år ved Erling Aksdals jubileumskonsert i Molde, og var med i gruppene Ellipse, Vestlandssekstetten og Gunnar Bergs sekstett. På samme tid begynte han å spille barytonsax, hvilket resulterte i at hans interesse for «cool-jazz» (Mulligan, Getz, Konitz, Marsh, Tristano) kunne kanaliseres til den Mulligan-liknende besetningen «New Cool Quartet» (1980-89). Dette ble hans hovedprosjekt i 80-årene, det deltok ved en rekke festivaler, hadde Lee Konitz som medspiller (1983 og 85), foruten at Inderberg også skapte cool-musikk i samspill med Warne Marsh (1981-83) og Chet Baker (1983).

Han har medvirket på en rekke plater, bl.a. med Bodega Band (1973, 1974, 1977), Søyr (1977), han medvirket på Bjørn Alterhaugs «Moments» (1978), Gunnar Andreas Bergs «Snowdawn» (1979), «New Cool Quartet» 1982, Warne Marsh' «Sax of a kind» (1983) og «For the time being» (1987), samt Knut Kristiansens «Monk Moods» (1993-95). Han har ellers spilt i Trondheim Big Band, med Per Husby Dedication Orchestra (1984), etter hvert ble også altsaxen et sentralt instrument og han var solist i Gunnar Sønstevalds saksofonkonsert midt på 80-tallet, han har spilt improvisasjonsmusikk for barn, deltatt i skolekonserter, etc.

Til Kongsbergfestivalen 1988 fikk han bestilling på et «Festival Design» med Bob Brookmeyer og Jim Hall, samme året ble en ny cool-gruppe dannet, «Siri's Svale Band» (1988-90, platene «Blackbird» 1990 og «Necessarily so» 1997), han ga folkemusikalske konsertbidrag sammen med Henning Sommerro, han deltok i Bjørn Alterhaugs «Constellations», og ble endelig og fortjentfullt tildelt jazzforbundets Buddy-pris for 1990.

I 1992 var han igjen på turné med en av sine stilistiske forbilder - i Lee Konitz/John Pål Inderberg Band - forevige på platen «Steps towards a dream» - og i 1996 deltok han på pl.innsp. med Jan Erik Vold. I 2000 skapte han en CD med det beskrivende navn «Baritone landscape», gjort i eget navn sammen med gruppa «The Zetting». Ved begynnelsen av 2000-tallet var han engasjert som konferansier ved Molde jazzfestival, og han har fra same tid spilt fast i Trondheim Jazzorkester, lydfestet på «Live in Molde» med Chick Corea 2000, «We are» 2004, «Tribute» (TJO & Vagleik Storaas) 2004, «Live in Oslo» (TJO & Maria Kannegaard trio) 2005 og «Wood and water», utgitt 2008.

I 2003 medvirket han på CD-en «Bjørn Johansen in memoriam», i 2004 på Svein Folkvords bestillingsverk «Across» til Vossajazz (utgitt på plate), foruten at han høsten samme år spilte inn sin egen CD «Sval draum» basert på middelaldereposet «Draumkvedet» og året etter (2005) samarbeidet på nytt med Lee Konitz, noe som resulterte i CD-en «Live in Oslo». Samarbeidet med Svein Folkvord resulterte også i innspillingen «Subtrio» (Inderberg/Folkvord/Stein Inge Brækhus) i 2006 og «Subtrio featuring Paolo Fresu Live at Sting» (fra 2004), utgitt i 2007.

Ferskeste plater er Espen Ruds «Melancholy delight» fra 2007 og Steinar Raknes' «Tangos, ballads & more», utgitt 2008. I 2008 mottok han Trondheim jazzfestivals ærespris.